

BOLWERK

speciaal nummer

VERSLAG

van het zomerkamp
van het pius x lyceum

06-23 juli

Katjes Keider

00 sterhout

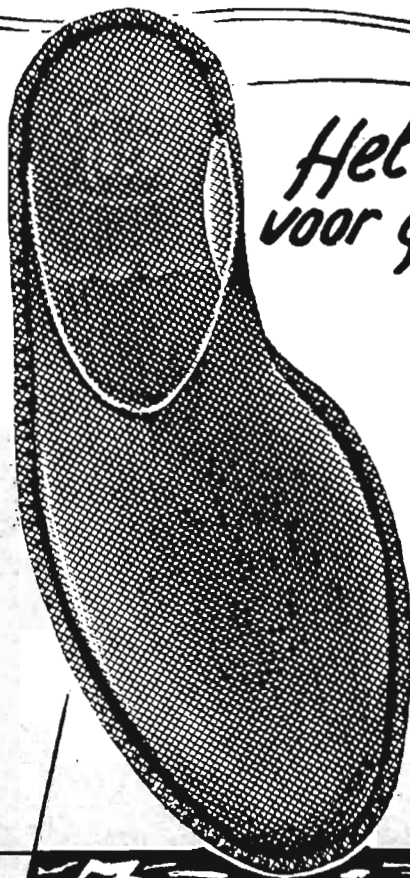
samengesteld door
manjo dieters ma
rie thérèse houtma
n joke de rijk dick
van dijk illus
tratie rik lina

n° 2

Kungsholm

*Het geschenk
voor groot en klein*

NATUREL RUNDLEDER

maat 27-31 A 11,50

maat 32-35 A 13,50

maat 36-40 A 16,50

maat 41-50 A 17,50

zwart en rood leder A 2,-
duurder

Zwarjes van 1883

UTRECHTSESTR. 123-125 TEL 34056-32848 A'DAM.

SOOP Kamp

„BOLWERK“

Schoolkrant van het Pius X
Lyceum.

EXTRA NUMMER

samengesteld door:

marjo dieters

marie thérèse houtman

joke de rijk

dick van dijk

16 - 23 juli:

de katjeskelder te
Oosterhout

Als ik zo eens terug denk aan al die weken van de grote vakantie, dan moet ik eerlijk zeggen, dat de eerste week toch wel de prettigste is geweest.

Dat kwam nou bepaald niet van het mooie weer. En dat ik die week lekker uitgerust was, kan ik ook niet zeggen (ik geloof niet, dat we die week dertig uur hebben geslapen; we hebben de tijd daar wel uitgebuit).

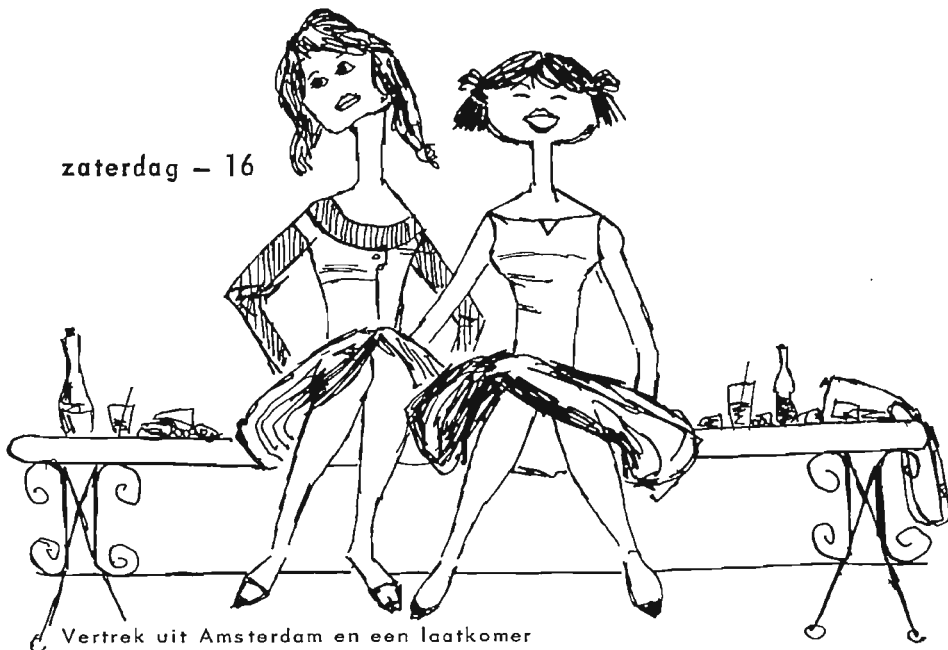
Maar toen die week om was, kon ik me niet indenken, dat we pas een week vakantie hadden: het leek wel een maand, zo ver lag alles achter me. Toch zag je alle dagen dezelfde gezichten, die je het hele jaar ziet, maar ze zagen er allemaal zo heel anders uit. Iedereen deed ook heel anders: iedereen was er op uit om het voor de anderen zo prettig mogelijk te maken.

Wat is eigenlijk de bedoeling van zo'n kamp? Is het niet om onder tamelijk primitieve omstandigheden toch iets voor elkaar te betekenen? En dat is gebeurd en daarom is dit kamp voluit geslaagd. Natuurlijk blijven er wensen. Zo b.v. zou ik er voor zijn, als er 's avonds een goed werkend slaapmiddel in de soep werd gedaan en de eerste dag de beste de bel aan Mijnheer Verhagen werd ontftutseld. Maar dat zijn van die kleinigheden

Nee, dit kamp blijft geslaagd, dank zij allen, maar toch wel heel bijzonder dank zij de zorgen en moeiten van de organisatoren.

De Moderator.

zaterdag - 16

Vertrek uit Amsterdam en een laatkomer

U zult zich, denk ik, wel indenken hoe degenen die op kamp gingen, zich die zaterdag gevoeld hebben. En speciaal diegene die huilende in een telefooncel stond, omdat hij te laat was en niet precies wist waar het vertrekpunt was. Doch ook deze jongen werd veilig in de bus opgenomen nadat verschillende leraren er op uit getrokken waren en hem uiteindelijk naar het Surinameplein getransporteerd hadden.

In het begin van de rit was het nogal rumoerig, maar dat minderde al toen we uit de stad waren. Op de grote weg van Amsterdam naar Utrecht begonnen zelfs enkelen al met datgene wat velen tijdens het kamp gedaan hebben, n.l. slapen. Maar er waren toch ook jongens en meisjes en vooral meisjes, die de gehele rit wakker gebleven zijn, en zelfs begonnen te zingen waarbij vooral de meisjes zich niet onbetuigd lieten.

In de andere bus — wij waren n.l. met twee bussen — zat dankzij „Tijd voor Teenagers“ de stemming er vlug in, en veranderde de groep bezadigde jongelui al gauw in hossende en zingende teenagers, ondanks de donkere wolken en de regen.

Toen hier de stemming een beetje afgekoeld was, werd ons door Mej. Verberne en Hr. Hoving op allerlei bezienswaardigheden gewezen. Ondanks de regen bleef de stemming er in en begonnen wij ons allerlei voorstellingen te maken, hoe het er wel uit zou zien en wat we te eten zouden krijgen, enz.

Breda kwam in zicht, en de slapenden werden wakker geschud of gezongen. Na veel zoek van Hr. Hoving werd Hr. v.d. Goen ontdekt, en gingen we in optocht naar de stationsrijwielstalling voor onze fietsen. Enkelen hadden al gauw hun fiets gevonden, doch de meesten moesten nog lang zoeken voordat zij hun trouwe rijdier hadden bemachtigd. De hele groep en vooral de slapenden, verdedden op toen zij voor de deur een ijsman zagen, die hen graag van ijs voorzag.

De tocht van Breda naar het kamp werd vol goede moed begonnen, maar na enkele kilometers zakte het tempo, maar..... we kwamen er. Even voor Oosterhout sloegen wij linksaf en kwamen op een pad dat zeer bevorderlijk was voor onze banden; het lag n.l. bezaaid met steentjes.

Na aankomst in de „Kattenkelder” werden de koffers uitgeladen en naar de barakken gebracht. Er waren twee barakken, een voor de meisjes en een voor de jongens. Elke barak was weer onderverdeeld in gedeelten voor de A-groep en de B-groep.

Ieder veroverde zich een bed, en daar in de jongensbarak nog bedden over waren, was iedereen er als de kippen bij om nog een extra kussen en deken te veroveren, waarna wij begonnen aan een zeer belangrijke taak, n.l. het verkennen van washok, doucheceel en.....

Buiten was reeds een volleybalnet opgehangen, en na een kwartiertje waren de meesten al aan het spelen. Het plan was geweest, direct na aankomst nog te gaan zwemmen, maar daar was geen tijd meer voor. Nu konden dus de ervaringen van de reis uitgewisseld worden met de fietsploeg, welke 's morgens vroeg om zes uur al uit Amsterdam was vertrokken. Deze uit negen jongens en drie meisjes bestaande groep werd de gehele weg geconvoieerd door de hrn. Herben en Verhagen. De hr. Verhagen reed met zijn auto steeds vooruit om de weg te zoeken, zodat wij zonder kaartlezen, afstappen en zoeken, steeds door konden rijden, terwijl de hr. Herben met de verbandtrommel in zijn auto achteraan bleef rijden, om de achterblijvers te verzorgen en moed in te spreken.

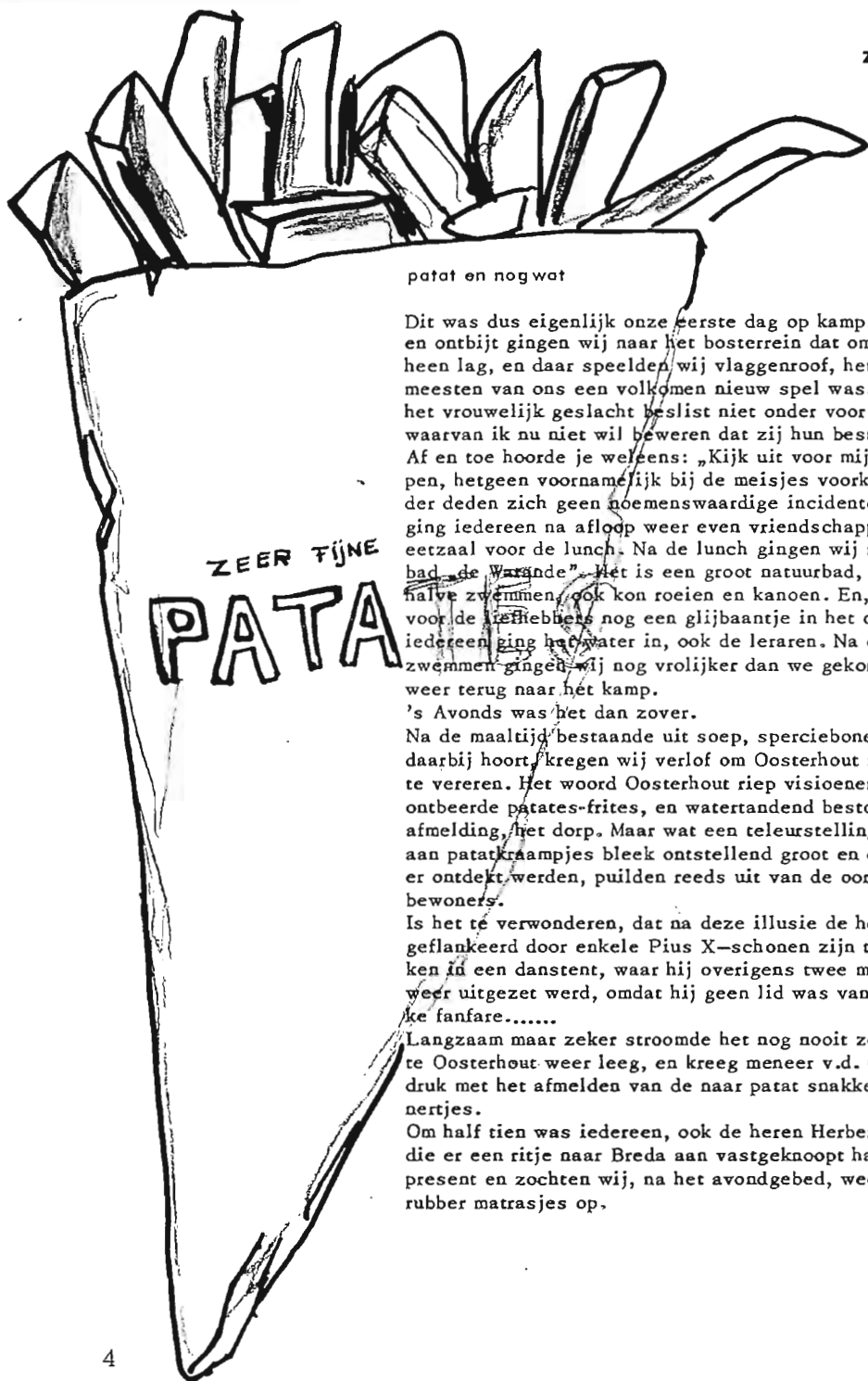
Na het uitwisselen van deze ervaringen werd er gefloten, en gingen wij naar de eetzaal voor de eerste maaltijd in „ons kamp”. Het eten viel erg mee, behalve voor diegene die niet van worteltjes of sperciebonen hield. Na de maaltijd gingen wij weer naar de barak, nadat enkele reeds nib-hit, potato-chips, ijs of snoep hadden ingeslagen voor de avond. Er werd nog wat gevolleybald, en om half tien klonk de bel voor het avondgebed dat in de eetzaal gehouden werd. Hierna was het voor de A-groep het einde van de dag, de B-groep mocht nog een half uurtje langer opblijven.

Nadat wij ons hadden uitgekleeft, hetgeen nog al lang duurde, deden wij net alsof we braaf gingen slapen, maar amper waren de heren v.d. Pijl en v.d. Goen verdwenen, of overal flitsten de zaklantaarns aan.

Er werden wat mopjes verteld, en een der jongens, kennelijk in een melige bui, zong in zichzelf: „Is a bluebird blue?”

Doch verder gebeurde er niets bijzonders en om twee uur sliepen de meeste jongens wel.

patat en nog wat

Dit was dus eigenlijk onze eerste dag op kamp. Na de H. Mis en ontbijt gingen wij naar het bosterrein dat om de barakken heen lag, en daar speelden wij vlaggenroof, hetgeen voor de meesten van ons een volkomen nieuw spel was. Hierbij deed het vrouwelijk geslacht beslist niet onder voor de jongens, waarvan ik nu niet wil beweren dat zij hun best niet deden. Af en toe hoorde je wel eens: „Kijk uit voor mijn haren” roepen, hetgeen voornamelijk bij de meisjes voorkwam, maar verder deden zich geen noemenswaardige incidenten voor, en ging iedereen na afloop weer even vriendschappelijk naar de eetzaal voor de lunch. Na de lunch gingen wij naar het zwembad „de Warande”. Het is een groot natuurbad, waar men behalve zwemmen, ook kon roeien en kanoën. En, o ja, er was voor de liefhebbers nog een glijbaantje in het ondiepe. Bijna iedereen ging het water in, ook de leraren. Na een paar uur zwemmen gingen wij nog vrolijker dan we gekomen waren weer terug naar het kamp.

's Avonds was het dan zover.

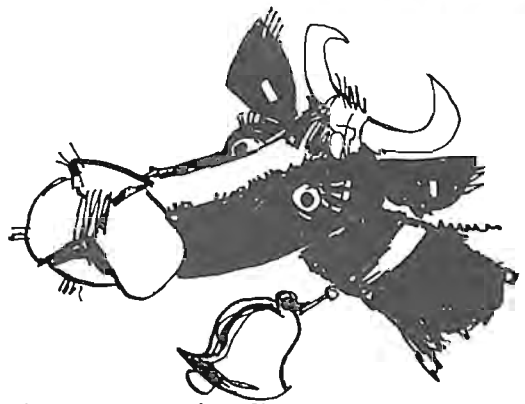
Na de maaltijd bestaande uit soep, sperciebonen en alles wat daarbij hoort, kregen wij verlof om Oosterhout met een bezoek te vereren. Het woord Oosterhout riep visioenen op van lang ontbeerde patates-frites, en watertandend bestormden wij na afmelding het dorp. Maar wat een teleurstelling, het gebrek aan patatkrampjes bleek ontstellend groot en de weinigendie er ontdekt werden, puilden reeds uit van de oorspronkelijke bewoners.

Is het te verwonderen, dat na deze illusie de heer Verhagen geflankeerd door enkele Pius X-schonen zijn troost ging zoeken in een danstent, waar hij overigens twee minuten later weer uitgezet werd, omdat hij geen lid was van de plaatselijke fanfare.....

Langzaam maar zeker stroomde het nog nooit zo druk bezochte Oosterhout weer leeg, en kreeg meneer v.d. Goen het weer druk met het afmelden van de naar patat snakkende Piustienertjes.

Om half tien was iedereen, ook de heren Herben en Verhagen die er een ritje naar Breda aan vastgeknoopt hadden, weer present en zochten wij, na het avondgebed, weer onze schuimrubber matrasjes op.

maandag - 18

regen - blaren en heet water

's Morgens werden wij op een niet al te zachtzinnige manier door Hr. Verhagen gewekt met een koelenbel. Een enkele dappere sprong onmiddellijk uit bed; de rest draaide zich om; kreunde eens diep en maffe verder; maar om acht uur was toch vrijwel iedereen gewassen of ongewassen present bij de H. Mis en aan het ontbijt ontbrak niemand meer.

De A-groep ging vandaag naar de Efteling en de B-groep naar de Biesbos. De B-groep vertrok gewapend met regenkleiding en onder de veilige hoede van de Hrn. Herben en Hoving en Mej. Verberne, per fiets naar Millingen; waar de roeibootjes werden gehuurd en levensmiddelen voor die dag werden ingeslagen. Nadat wij ons in kleinere groepjes van vier gesplitst hadden stapten we welgemoed onder een dreigend donkere hemel in de bootjes en deden pogingen om te vertrekken, hetgeen nog lukte ook. Het oversteken van de rivier leverde nog moeilijkheden op omdat de stroming erg sterk was, maar dank zij de stoere mannelijke krachten van onze jongens kwamen wij toch aan de overkant en belandden daar in de kleine stille slootjes.

De bewoonde wereld lag nu ver achter ons; en het enige wat wij nog zagen was water, riet en lucht. Vooral het riet werd goed bekeken, ook al ging dat tijdens de enige; maar dan ook enorme plensbui, niet geheel vrijwillig. Maar zelfs in het riet onder stapels regenjassen en zeilen wisten wij ons nog best te amuseren. Na de regen gingen wij schoongewassen en opgefrist weer huiswaarts; weer de stille romantische slootjes door, naar de grote rivier. Hier wachtte ons een welkome verrassing, in de vorm van een motorboot. Oververmoeide roeiers klommen met veel moeite aan boord van deze boot, vielen als zoutzakken neer en lieten zich als miljonairs naar Millingen varen, waar zij weer geheel uitgerust op hun fietsen klommen om dan kampwaarts te peddelen, om daar trots de grote blaren in hun handen te tonen aan de A-groep die naar de Efteling was geweest en alleen op de heen- en terugweg geen regen hadden gehad, maar wel tijdens het verblijf op de Efteling, toen het vrijwel doorlopend regende. Voor degenen die er voor de eerste maal kwamen was het erg interessant, maar er waren er ook die er al voor de vierde maal kwamen, ja..... dan gaat de gijn er wel een beetje af. Velen genoten van de schone Assepoester en de dansende laarsjes, terwijl ook het ezeltje-strekje veel toeschouwers trok. Het tempo, waarmee wij 's middags weer naar het kamp terug reden, was eigenlijk geen fietsen me er te noemen. Enkelen gaven daar ook uiting aan en gingen demonstratief naast hun fiets lopen, maar ja..... we konden en mochten niet vlugger, want dat hielden zij achteraan niet vol, de arme stakkers.

Het eten was weer prima; en na afloop werd ik ook aangewezen voor de corveeploeg. Dat is erg leuk; eerst heb je een bak water van een halve meter hoog en breed; waarvan het water zo heet is dat je eerst een kwartier moet wachten voordat je er 'n bord in kunt afwassen. Het afdrogen is eveneens een interessante bezigheid; daar natien borden de droogdoek door en door nat is, maar, dat kon de pret niet deren. Na corvee nog wat volleyballen en daarna avondgebed, appèl en dan slapen, ditmaal zonder melige bui, maar wel met „Is a bluebird blue?“

dinsdag - 19

mastbos en een punthoofd

Na de lunchpakketten te hebben ingepakt, trokken wij met z'n allen naar de stad. In Breda aangekomen werden wij „losgelaren” en konden gaan en staan waar wij wilden. We zijn ongeveer twee uur in de stad geweest en hebben winkels en andere dingen bekeken. Velen zochten een patat- of ijswinkel op, maar het scheen dat deze in Breda dinsdagmorgens gesloten zijn, want we hebben er maar één open gevonden. Ook waren er velen die proviand insloegen voor 's avonds in bed. Zo waren de twee uren gauw om en zochten wij het Oranje Hotel op, waar verzameld zou worden. Vandaar gingen we naar het Mastbos waar de lunchpakketten werden genuttigd, en wij een consumptie kregen. Hier was het dat de Moderator van elk tafeltje een kleuvendia maakte. Daarna gingen wij het bos in. Hoewel wij in groepjes waren, kwamen wij elkaar bij iedere hoek weer tegen. Na ons zo een tijd in het bos vermaakt te hebben en terugkeerden bij ons verzamelpunt, bleken alle tassen in een boom gehangen, hetgeen een zeer lachwekkend gezicht was en grote consternatie teweeg bracht. Toen alle tassen weer uit de boom gehaald waren, fietsten wij weer terug naar het kamp. Onderweg steeg het aantal leuke banden dat 's morgens al groot was, behoorlijk en ook de valpartijen verminderden niet, zodat de heer v.d. Pijl die achteraan reed, zuchtend verklaarde er een Punthoofd van te krijgen. Maar wij hebben na afloop geconstateerd dat het zo'n vaart niet gelopen heeft en hij gewoon als altijd aan de maaltijd verscheen.

De avond werd aan spoorzoeken besteed, waarbij de eerste drie groepen om het hardst op de vlag toestormden. Groep drie nam de vlag mee, hetgeen de bedoeling niet was, want de groepen die daarna kwamen hadden nu niets meer om naar te zoeken en bleven op een open plek staan, waar later ook de eerste drie groepen weer terug kwamen. Alleen de heer v.d. Pijl, die zich verstopt had en niet wist dat hij moest komen, kwam niet opdagen. Maar de Piusanen zijn goede speurders en dus hadden zij hem al gauw gevonden. Na terugkomst was het alweer tijd voor het avondgebed en met het opzoeken van ons bed was ook de dinsdag weer ten einde.

Nachtimpresies van Joke

gekletter van water
zacht gevloek
poetsen van tandjes
pyamabroek zoek
plotseling duister
lantaarns aan
zacht gefluister
romantische maan
blote voeten
hoge nood
onverwachte kreet
trek in brood
'n kreun, 'n hik
'n laatste gefluister
'n onderdrukte snik
alles duister.

ZOUTLOZE en SUIKERVRIJE
VOEDINGSMIDDELEN

bij

"HET ZEEUWSCHE MEISJE"

Gravenstraat 9, Tel. 41204

Kinkerstraat 112-114, Tel. 85273

El. Wolffstraat 31, Tel. 80162

N.V. UTRECHTSCH

HYPOTHEEKBANK

en samenwerkende banken

AMSTERDAM-C

Keizersgracht 482

SPECIALISTEN

in

vloerbedekking, tapijten, bedden,
dekens

Martin!

Koninginneweg 221

tel. 73 49 78

verstrekt gelden op hypotheek

tegen voordelige condities

„CYCLOPRINT“

Hoofddorplein 6 — Telefoon 85519

Amsterdam - West

DE Kolenhandel voor WEST

firma C.G. VAN OOSTROM en Zn.

v. Slingelandtstr. 1-19 tel. 126501-122643

Bos en Lommerweg 242 tel. 86748

Dr. H. Colijnstraat 235 tel. 133339

Jan Tooropstraat

DOK voor OLIE zijn wij speciaal ingericht

Technische verzorgers van „bolwerk“

het „tientje“ en de nachtzoentjes

Heerlijk uitgerust van de vermoeienissen van de vorige dag, gingen wij vandaag weer, maar nu tesamen met de A-groep, naar de Biesbos. Deze keer zouden we niet per roeiboot gaan, maar met een feestboot. Al gauw had iedereen een plekje aan boord opgezocht en zelfs op de raarste plaatsen struikelde je over de benen. Iedereen had zich ingesteld op het behagelijke zonnetje, toen die nare regen weer kwam en we binnen in de gezellige kajuit een droog onderkomen vonden. Het rook er heerlijk naar koffie die jammer genoeg te kostbaar voor ons was. Wij amuseerden ons overigens best daarbinnen, maar we waren toch blij toen de zon weer doorkwam en wij ons weer op de droge plekjes op het dek konden neervleien. Onde lust tot zwemmen konden wij niet meer bedwingen toen de boot, na veel gepruttel en geknal, bij een zandplaat stopte. De een was nog vlugger in het water dan de ander; het was koud en nog nat ook, maar alles went, dus ook dat.

Afgekoeld begonnen wij daarna onze lunch te verorberen. Toen de boot weer op gang was gekomen, was het de heer Herben, die de niet-zwemmers begon te verleiden. Wie gekleed in het water zou springen, kreeg van hem een tientje. Hr. v.d. Goen hapte onmiddellijk, trok zijn jasje en schoenen uit, sprong op het dak, vroeg verlof zijn lange broek uit de trekken, en na geshowd te hebben met zijn mooie benen, sprong hij het water in, tot grote hilariteit van alle aanwezigen.

Het scheen hem wel te bevallen, want hij bleef een tijdje achter de boot aan dobberen, maar onder de bezorgde blikken van zijn vrouw werd hij tenslotte weer aan boord gehesen, waarna van alle kanten handdoeken werden aangereikt om hem af te drogen. Na een eind verder nog eenmaal gezwommen te hebben bij een zandplaat, was het einde van deze leuke tocht toch weer in zicht en zochten wij onze fietsen op voor de terugweg naar het kamp. Iedereen was enthousiast over deze dag, zo enthousiast dat we afspraken, dit nog eens over te doen.

De avond had een zeer rumoerig verloop. Enkele meisjes hadden uitgelokt, dat de heren Herben en Verhagen hun een nachtzoentje zouden komen geven. Tijdens de avondmaaltijd werd, samen met Mej. Verberne, een plan uitgedacht om beide heren beet te nemen. In de eerste vier bedden zouden vier jongens slapen inplaats van vier meisjes. Hoewel de beide heren steeds verklaarden te weten wat er ging gebeuren, hebben wij toch doorgezet. Nadat iedereen zich had uitgekleeed, ging Mej. Verberne de vier jongens halen. Toen deze in pyama onze barak binnenkwamen, werd het in de barak een heksenketel, of beter gezegd een „kattenkelder“. De jongens kropen in de eerste vier bedden, en toen de beide heren binnenkwamen, begon Mej. Verberne tekst en uitleg te geven welke meisjes nu in die bedden lagen. Wij hingen zover mogelijk uit de andere bedden, want we waren bij elkaar in de bedden

gekropen om maar niets van het schouwspel te missen. De jongens waren ver onder de dekens gekropen, en deden net alsof zij een paar verlegen meisjes waren die niet durfden. Toen de hr. Herben als eerste het bedrog ontdekte, brak er een oorverdovend lawaai los: de hele barak stond op zijn kop en de beide heren biechten eerlijk op, dat zij dit toch niet verwacht hadden. Niettegenstaande dit alles kregen alle meisjes toch een nachtzoen, hoewel velen zich onder de dekens verstopten en er veel „luchtzoentjes“ gegeven werden. Ook de jongens werden niet vergeten, en kregen hun deel van juffr. Verberne.

Toen alle leraren weg waren, was het even stil, maar dat duurde maar kort, want wij begonnen spelletjes te organiseren, zoals het detectivespel, waarbij steeds gegild moest worden, en om de haverklap een leraar binnenkwam om ons tot stilte te manen. Dit duurde zo tot twaalf uur.

Toen kwam het hele lerarenregiment onder leiding van de Moderator de barak binnengestoven, en riep de aanvoerder: „En nu is het uit! Iedereen komt zijn bed uit en kleedt zich aan. Jullie zullen wel zien wat er verder gebeurt.“ Nu werd het inderdaad stil, en toen iedereen zich had aangekleed en buiten stond, kregen wij te horen dat het de bedoeling was dat we een nachtspel zouden gaan spelen. De slaperige en boze gezichten klaarden zienderogen op en we togen naar het bos. We speelden vlaggeroof, wat wij 's zondags al bij daglicht hadden gedaan, dus werden we weer in twee partijen verdeeld, n.l. rood en geel. Bij de grenzen van het terrein stonden oudere jongens met zaklantaarns te schijnen, want je mocht niet over die grens heen komen. Nu lagen er ook nog een paar oudere jongens, die met een laken wilden gaan „spoken“. Als er meisjes aankwamen, sprongen zij op en riepen „boe!“ Maar de meisjes, niets in de gaten hebbende, vroegen dan prompt: „O, is hier de grens?“ Dit was zo'n teleurstelling voor de jongens dat ze, toen wij terugkwamen, al hoog en breed in bed lagen. Na afloop van het spel kreeg ieder nog twee krentebollen, hetgeen best in de smaak viel. Daarna kropen wij allen moe, maar voldaan in bed.

Niet echter voor de jongens, want daar moest nog gewerkt worden. Daar wij elke morgen door meneer Verhagen gewekt werden met die verschrikkelijke bel, was het plan opgevat deze bel 's nachts bij hem weg te halen, evenals zijn wekker. De hr. Herben werd in het complot betrokken, en met zijn toestemming werd een der jongens over de muur, die de jongens- A en B barak scheidt, gezet. De eerste keer werd hij gesnapt, omdat de grote jongens niet medewerkten. De tweede poging, die een kwartier later ondernomen werd, lukte beter, en lag de inbreker na verloop van tijd onder het bed van de hr. Verhagen. Er werden door de jongens allerlei rare opmerkingen gemaakt, waarbij de inbreker natuurlijk niet mocht lachen om zich niet te verraden. Hij was aan het rondtasten naar de bel, toen plotseling iemand op zijn pyama trapte. Hij schrok zich een pukkel en wist zich geen raad, en daar bel noch wekker te vinden waren, is hij zo vlug mogelijk het raam uitgeklommen en naar zijn eigen barak gevluht, waar hij werd overstelt met vragen, of hij bel of wekker ook had. Hij moest ons echter teleurstellen en toen het een beetje bedaard was, werden allen door de heer Herben naar bed gestuurd en na een half uurtje waren allen in Morpheus' armen. Eindelijk was er toen rust in alle barakken van ons kamp.

BOEKHANDEL "URBI ET ORBI"
N.V. DE R.K. BOEKCENTRALE

de oudste en grootste school-
boekhandel voor het gehele ka-
tholieke onderwijs in Neder-
land.

De deskundigheid op het gebied van schoolboeken
verworven door de ervaring gedurende vele jaren
waarborgen U de beste bediening.

Voor de leerlingen van het
Pius X Lyceum is het adres

BOEKHANDEL "URBI ET ORBI"
Rokin 130 - telefoon 37586 - 37624 - AMSTERDAM-C.

SCHOOL-TRAININGSPAKKEN
- SHAWLS EN - KLEDING

levert

SPORTHUIS
"HAARLEM"

tel. 02500 - 12215

GROTE HOUTSTRAAT 123
H A A R L E M .

DE LEVERANCIER VAN UW SCHOOL

donderdag 21

het kampvuur en een regenjas

De ochtend werd besteed om voorbereidingen te treffen voor de Bonte Avond, en werd tevens gebruikt om het grote aantal lekke banden te plakken. De meisjes hadden het hierbij nogal gemakkelijk, daar voornamelijk de jongens de banden voor hen plakten. Een zak drop of een reep van de meisjes was dan hun loon, maar over het algemeen werd dit hardnekkig geweigerd. Hulde aan de bandenplakkers!

's Middags ging het grootste deel zwemmen, waarbij de heer Seuren die twee dagen onze gast was, door Pieter werd uitgedaagd om twee wedstrijden te zwemmen. Pieter won de schoolslag en de Hr. Seuren won de rugslag. Voor het verlies op de schoolslag zei de heer Seuren nog eens revanche te nemen.

Later in de middag kregen wij de grootste regenbui welke wij op het kamp hebben meegemaakt, zodat wij met ons allen het restaurant binnenvluchtten, waar wij in korte tijd met allen op een kluitje bijeen zaten. Toen wij hierna op huis aan wilden gaan, werden wij opgehouden omdat de hr. Verhagen zijn short kwijt was. Deze werd na enig zoeken vuil en druipt nat op het strandje gevonden. Meneer Verhagen ging daarom maar in zijn zwembroekje in de auto. Ondertussen hadden ook de thuisblijvers, dit waren enige zieken, niet stil gezeten. Zij hadden n.l. alle pyama's dichtgenaaid. Een pyama was zelfs volgestopt met eikels en daarna waren de pijpen nog aan elkaar geknoopt, en verder lagen alle pyama's onder de verkeerde kussens, hetgeen 's avonds een heel gepuzzel betekende. Ook de heer Herben werd niet overgeslagen. Integendeel: de pijpen waren met heel, heel kleine steekjes toegenaaid. Hij heeft er 's avonds in het donker een hele tijd aan gepeuterd en wilde tenslotte zijn pyamajasje maar aantrekken, maar ook dit was met dezelfde akelig fijne steekjes dichtgenaaid. Ten einde raad is hij maar in zwembroek en trui onder de dekens gekropen.

Ondanks de hevige regenval ging het kampvuur tegen alle verwachtingen in toch door en zo trokken wij 's avonds tegen acht uur naar een open plek in het bos. Daar aangekomen zagen wij een aantal ploeterende leraren en jongens, die een veelbelovende brandstapel aan het bouwen waren. Maar toen wij ons allen vol verwachting daar rondom hadden geschaard, bleek het hout ondanks de vele moeite — dank zij de regen — niet te willen branden. Toen er eindelijk een klein vlammetje zichtbaar was, nam de moderator een koen besluit, hij trok zijn plastiek regenjas uit en offerde deze aan het vuur, hetgeen inderdaad het begin was van een hoog opblazend kampvuur.

Dick begon een met vereende krachten in elkaar gedraaid gedicht voor te dragen

Om te ^{met de man die lijkt op Sientje} beginnen willen we beginnen
en alles ^{doet voor een tientje} doet voor een tientje
want ^{toch gedraagt hij zich wel wijs} hij tracteert ons stoer op ijs
't is ^{hoe kan het anders met zo'n vrouw} een schat, van haar nooit een snauw
en zien ^{we waarden haar allemaal zeer} haar graag terug een volgende keer.

Dan nu ^{onze brave militair} die nachtzoenen geest als een lieve pere
dat heb ^{uit een danstent in Oosterhout werd bij gesmeten} je van dat met meisjes keten
dan ^{s morgens komt hij je pesten met een bel} springen wij haast uit ons vel
en ^{maar nu is het uit met dat gezeur} behouden wij ons goede humeur.

Nu komt de vrouw van de vliegen en mugjes
die niet ^{terugdeinst voor vieze luchtjes} terugdeinst voor vieze luchtjes
waaronder ^{zij verzorgt hier de arme kneusjes} hieden met bloedende neusjes
maar ^{in roeien is zij niet zo'n ster} op dat gebied hebben wij een andere expert
hij zat ^{wel voortdurend in het riet} op zulke dingen letten wij niet
deze expert is onze stoere „BB“
die ontzettend veel houdt van tante dingetjes

En dan de man wiens naam eindigt op 'ing'
die denkt ^{altijd aan de ping-ping} altijd aan de ping-ping
hij schijnt ^{dol te zijn op corvee uitreiken} dol te zijn op corvee uitreiken
waarbij hij vaak zijn vaste wil laat blijken.

Vervolgens de man die dol is op drop
per dag eet ^{bij duizenden ponden op} bij duizenden ponden op
deze man ^{schijnt altijd aan iets te lijden} schijnt altijd aan iets te lijden
maar daar zullen wij niet verder over uitweiden.

En dan de man van de geestelijke noden
die vaak ^{gekleed is naar de laatste mode} gekleed is naar de laatste mode
en hier volgt ^{dan nu toch het besluit} dan nu toch het besluit
het applaus klinkt ^{hoop ik niet te luid} hoop ik niet te luid.

Hierna toonde de hr. v.d. Pijl zijn zang- en declamatietaalent in een oude en romantische ballade. De hr. Hoving vond kennelijk dat hij nu ook niet achter kon blijven en tracteerde ons op een geïmproviseerd kampvuurverhaal. De moraal hiervan werkt zelfs nu nog na.

Jammer genoeg was hierna het einde weer in zicht en voelden wij ook het einde van het kamp alweer naderen. Een beetje triest gingen wij weer naar de barakken om ons nachtleger weer op te zoeken, waar de stemming echter weer gauw omsloeg — vanwege de gepleegde aanslagen op onze pyama's.

Deze morgen werden wij niet door de zozeer verafschuwde bel gewekt, maar door nog wreder middelen, n.l. bommetjes en gillende keukenmeiden. Overal waar maar een raam openstond gooiden een paar leraren de "lawaaimakers" naar binnen, waar zodoende nog meer gegil ontstond. De jongens waren al eerder door de Hr. Verhagen, wiens bel men eindelijk te pakken had gekregen, gewekt met natte washandjes. Maar niet alleen de bel, maar ook zijn koffer met kleren waren verdwenen. Daar zat, vertelde hij, al het geld voor de boottocht in, maar niemand geloofde het en moest hij dus wel blijven zoeken. Hij vond de koffer eindelijk in de meisjesbarak en kon zich toen nog net op tijd aankleden voor het ontbijt.

Hier echter werden wij ook telkens opgeschrikt door bommetjes die de hr. Herben het liefst onder iemands schoenen gooide en er dus om de haverklap iemand een luchtsprong maakte. Tegen het einde van het ontbijt raakten de bommetjes op en konden we met 'n gerust hart naar de Biesbos vertrekken. Voor we op de boot stapten namen we afscheid van de heer Seuren, onze kampgast.

In 't begin zag het weer er nogal triest uit, maar na een flinke bui klaarde het gelukkig op en konden wij boven op het dak in de zon gaan zitten en liggen.

Vandaag gingen wij een andere route dan woensdag: we gingen eerst onder de Moerdijkbrug door, en om daarna weer terug te varen moest de kapitein de boot draaien zodat-ie dwars op de golven kwam te liggen. Dit bracht zo'n schommeling teweeg, dat degenen die op het dak zaten elkaar allemaal krampachtig vast hielden; vooral aan de rand van het glooiende dak was het moeilijk erop te blijven. Na dit korte avontuur voeren wij de brug weer onderdoor en zocht de kapitein een van de vele zijarmen op om een plekje te zoeken om te gaan zwemmen. Nadat alle zwemlustigen weer voldaan aan boord waren, voeren wij weer verder door de prachtige omgeving, waar het riet hoger is dan de boot. Er zijn zoveel zijkanalen en kanaaltjes dat iemand, die er niet bekend is, beslist verdwalen moet. De Biesbos schijnt ook een goed viswater te zijn, want wij zagen verscheidene vissers met behoorlijk gevulde leefnetten.

Na wat gezworven te hebben door de vele kanaaltjes, waar het zeer moeilijk manoeuvreren is, gingen we ergens aan land. Een van de laatsten die aan wal stapten, was de moeilijk te herkennen Dick. Hij had n.l. een badpak van een van de meisjes aan en bovendien hadden de meisjes hem een badmuts op het hoofd gezet en met lippenstift bijgewerkt, en zo kwam hij als mannequin aan land, waar hij al gauw werd aangezocht als fotomodel om van alle kanten en in alle houdingen gefotografeerd te worden.

Na ons zo een tijdje geamuseerd te hebben, stapte iedereen weer aan boord en gingen we zonnend op het dak langs een grote omweg weer naar de thuishaven, om voorgoed afscheid te nemen van de Biesbos. Op de vaste wal gekomen pakten we vlug onze fietsen, om voldaan en blij weer naar het kamp te peddelen en ons gereed te maken voor de bonte avond.

Na vele voorbereidingen brak dus DE avond van ons kamp aan. Iedereen had zich veel moeite gegeven deze avond te doen slagen. Niet zwemmen, maar slingers plakken was een opgave, maar we hadden het er graag voor over. Na het eten gingen een paar van ons de kantine versieren, terwijl de rest zich zo mooi mogelijk aankleedde. Muziek schalde je tegemoet als je binnenkwam, dus moest je wel in een feeststemming komen. Hr. v.d. Goen trakteerde ons van zijn gewonnen 'tientje' op ijs, zoals hij beloofd had. Wij dansten en wisselden dit af met spelletjes, voordrachtjes en liedjes. Fienke en Attie hadden een liedje gemaakt over het kamp en zongen dit op de wijs van Bye, bye love.

Zij zongen:

In katjeskelder een heel leuk kamp
Daar kwam een school uit Amsterdam
We hadden daar heel veel plezier
En daarom willen wij niet van hier.

En 's avonds slapen dat was een pret
We kropen bij elkaar in bed,
We aten dan ons buikje rond
Pas na tweeën hielden wij ons mond.

En dan het eten, dat was een keet:
We volgden stipt het jamdleet,
Maar ondanks dat waren we reuze blij.
Nu is dat sprookje alweer voorbij.

De B-groep ging de Biesbos in
We hadden daarin reuze zin
Alleen het roeien was wel zwaar
En ieder had wel 'n dikke blaar.

Weer naar de Biesbos, nu met de boot
En v.d. Goentje sprong in de sloot
Het was een beetje gek gezicht
En zo vergeten wij het niet licht.

En al het geld was heel gauw op.
Daaraan hadden wij een reuze strop
En besluiten we ons verhaal
En gaan we weer eens aan de haal

Bye bye sun
Bye bye pretty days
Hello the holydays
And it was so fine and mieters.

feestfeestfeestfeestfeestfeestfeest
Leest
in de
drond
feest
steef

We dansten weer verder en na de vermoeienis van het dansen kregen wij cola en koek, hergeen best in de smaak viel. Tegen het einde van de avond hebben wij mevrouw van der Goen uit dankbaarheid voor haar goede zorgen nog een doos bonbons aangeboden, vergezeld van het volgende gedicht:

Hier een gedicht over een vrouw
die mee op kamp wou
Zij kwam moedig mee met haar man
en viel meteen met haar neus in de pan.
Zij zorgde voor de corvee
en deed ook met al het andere mee.
Zij hielp elke avond trouw
met ieder die corveeen wou
Het leek voor haar een pretje
maar.... inwendig verlangde zij naar haar bedje.
Speciaal vandaag vereren wij haar
want vanochtend werkte zij zich naar
Toen wij kwamen was er niets meer te doen
want het was reeds gedaan door mevr. v.d. Goen:
het lieve mens had zich kapot gewerkt
terwijl wij er niets van hadden gomerkt.
Hierbij wordt U een kleinigheid gegeven
als blijk dat wij met U me deleven.

Het einde van de avond naderde nu snel en we voelden, dat ook het einde van het kamp steeds dichterbij kwam, hetgeen voor enkelen zelfs een definitief afscheid van Pius X betekende. Nadat we voor het laatst gedanst hadden, en het allang bedtijd was, bad de Moderator met ons het avondgebed, waarna het niet lang meer duurde of iedereen lag moe op bed en viel in slaap met de gedachten aan het afscheid van de volgende dag, dat veel, veel te gauw, maar onontkoombaar naderbij kwam.

feest

afscheid

's Morgens was iedereen aan het pakken, vegen, dweilen en allerlei andere dingen doen. Toen dit alles klaar was werden de koffers in de inmiddels gearriveerde bus- sen gezet en degenen die ziek waren geweest, mochten niet naar Breda fietsen en werden met fiets en al in de bus gezet. De fietsploeg was reeds vroeg vertrokken, begeleid door de hr. Herben. Hoewel ervoor gewaarschuwd was dat de hr. Herben de verbandtrommel in zijn auto had, presteerde Floortje het toch nog om vlak voor Breda een schuiver te maken. Het was echter gauw verholpen, want de buschauf- feur die in Brede reeds bij het station stond te wachten, kwam als redder in de nood met pleisters en jodium. Nadat iedereen zijn fiets aan het station had afgeleverd, stapten wij dan ook onbezorgd in de bus naar huis.

De ene helft begon al direct te slapen, maar de anderen waren nog zo vervuld van de bonte avond, dat zij in de bus begonnen te dansen, want „Tijd voor Teenagers” stond aan. Toen later de anderen wakker werden en ook begonnen mee te doen, ont- stonden er wel de nodige botsingen. Toen we moe waren van het dansen haalden we nog wat kampherinneringen op totdat wij in Amsterdam waren.

Op de hoek van de A. Schelfhoutstraat keken wij vol verwachting de straat in of er al iemand stond. Wat een teleurstelling, toen er alleen een leraar stond om ons op te wachten. We waren n.l. veel vroeger in Amsterdam aangekomen dan wij naar huis geschreven hadden. Enkelen zochten koortsachtig naar een verkreukelde tramkaart of naar een paar laatste dubbeltjes. Weer anderen die zeker wisten dat zij ook dat niet meer hadden, begonnen maar naar huis te lopen. Toen iedereen uit de bus was kwam de Rector ons verwelkomen, hetgeen door iedereen erg op prijs gesteld werd. Enkele meisjes en jongens bleven daarna maar rustig wachten totdat zij afgehaald zouden worden. Tenslotte is toch iedereen thuis gekomen; moe, maar vrolijk, om daar verslag uit te brengen over „die goeie ouwe tijd” en — om eens flink uit te sla- pen.

SLOTWOORD

Het 3e schoolkamp is een fijn kamp geworden. Jullie meisjes en jongens hebben dit kamp 'gemaakt' en jullie hebben er, afgezien van een kleine dissonant, een fijn kamp van gemaakt. Daarom was het ook voor ons leraren, ondanks de voortdurende aanwezigheid van Pluvius, de te korte nachtrusten, het geknetter van vuurwerk, de nimmer falende kampbel, de dag- en nachtwake, het in bed stoppen en het uitdelen van nachtzoentjes, een plezier om dit kamp te hebben kunnen meemaken.

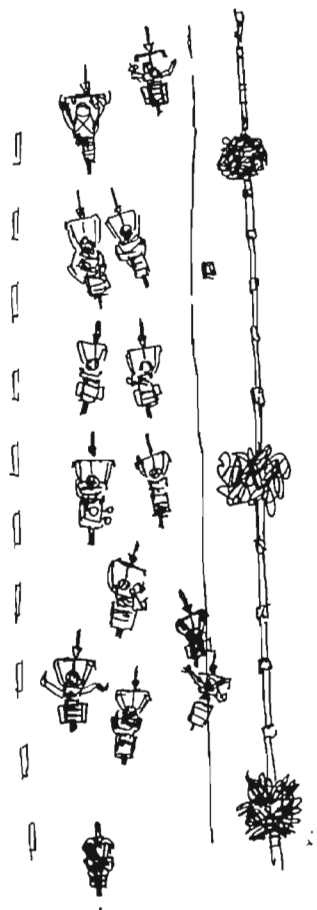
Dank aan allen die aan het kamp hebben meegewerkt en een bijzonder woord van waardering voor de samenstellers van dit verslag die, op initiatief van de hr. Verhagen, zich met de na- zorg hebben beziggehouden en deze week kampleven op schrift hebben gesteld.

G.G.H.M. Herben

DEELNEMERSLIJST VAN ONS ZOMERKAMP 1960

A-groep

Thécla Adriaansz
 Maria Bank
 Yvonne Bloemkolk
 Joke Boer
 Marjo Dieters
 Miriam Drost
 Ria van Engelen
 Veronique Fonteijn
 Flora Fraenkel
 Ria Haer
 Loes Hamann
 Nanda Jamin
 Vera Luif
 Tineke Mul
 Martha de Rijk
 Diny Roelofs
 Marian Slijper
 Margaret Traudes
 Nelly Wessels
 Els Westra
 Joke Zimmerman
 Ferry Bank
 Pieter Bartels
 Henk Bierstee
 Dick van Dijk
 Michel de Lange
 Hans van Lent
 Joost Morsink
 Rob Nuberg
 Leon de Rooy
 Pieter Scillemans
 Edmond Slijper

B-groep

Miep van de Bosch
 Marion Brandts
 Emmy Heijns
 Marie Thérèse Houtman
 Marja Koot
 Cecile Kuiper
 Marië Meijman
 Carla Plasman
 Mia Regtien
 Joke de Rijk
 Marga Ruygrok
 Silia Steen
 Atie Stoelinga
 Bep Swilders
 Attie Traudes
 Ineke Uffink
 Maria Uffink
 Bep Visser
 Fineke Warger
 Andre Bechmohr
 Jack Bank
 Harry de Breet
 Hans van Genet
 Fred Helderman
 Bob Michels
 Kees Ostendorf
 Hans Peereboom
 Joop Visser
 Rudy Voet

Voor de kampleiding gingen mee:

De Moderator
 Mevrouw v.d. Goen
 Mejufr. Verberne

Hr. Hoving
 Hr. v.d. Goen
 Hr. v.d. Pijl
 Hr. Herben
 Hr. Verhagen

ELKE DAG EEN SCHOON

OVERHEMD!

EEN TOP-PRESTATIE IN

„niet-strijken“-popeline

IS HET

CENTRALINE

HAZENBERG

NO-IRON SHIRT

In wit en Fantasie

f. 16.95 f. 14.95 f. 12.95 f. 10.95

In 3 mouwlengten

verkrijgbaar.

KINKERSTRAAT 326-332

NIEUWENDIJK 156a en 207

BILDERDIJKSTRAAT 96

v. LIMB.STIRUMSTRAAT 26

**DE WEG NAAR HET
GOEDE BOEK!..**

Alle goede boeken vindt

U bij ons in voorraad.

Loopt U zo nu en dan eens binnen.

BOEKHANDEL

O B R E C H T

A.J.M. v.d. Waart

Willemsparkweg 74,

Telefoon: 790233,

Amsterdam-Z.

PIUS X
BOEKHANDEL
ANNEX KUNSTHANDEL
SCHOOLBOEKHANDEL
GEVESTIGD SINDS 1924
W. H. G. F. C.

SNELLE LEVERING

VAN ALLE

STUDIEBOEKEN

UITSLUITEND

HET

GOEDE BOEK

*Het Betere genre
religieuze artikelen*

AMSTERDAM C — RAADHUISSTRAAT 35 — TEL. 36677-35566 (K20)